

Snbtægter, fordi Regjeringen som Monopolist vil tage det humane Hensyn meget mere i Betragtning, end jeg troer, en privat Monopolist vilde gjøre, der neppe tager Hensyn til Andet end den Fordeel, han kan bringe ud af sit Monopol. Med Hensyn til den anden Inspecteurs Erklæring da har han ganske vist ikke. vovet at fastholde sit Forslag ligeoverfor det meget stærke Angreb fra den modsatte Side, og hvad der ogsaa lyder noget besynderligt for mig, er, at han ikke vil have Forsøget gjort i sit eget District, men foreslæaer det for det andet. Men man kan dog ikke paaistaee, at han ligefrem har frasaget sin Anstuelse. Han vover vel ikke at turde fastholde at foreslæae Forsøget, men han søger Grund for Grund og Skridt for Skridt at mobbevise, hvad den anden Inspecteur har sagt. Jeg troer, at Sagen maa komme for og finde en Behandling udenfor Finantsudvalget, og, skjøndt Commissionens Betænkning har foreligget Thinget, at den maa komme til at undergaae en nøiagtigere Drøftelse af Thingets Medlemmer. Jeg skal derfor tillade mig at rette den Opfordring til den høitærede Minister, at det Svar fra Inspecteur Olrik, som Udvalget har havt skriftligt, maa blive trykt og omdeelt til Thingets Medlemmer, saa at de kunne see Grundene for og imod Forslaget, da det er vigtigt at komme til en klar Anstuelse deraf. Jeg har fundet det rigtigt, naar jeg ikke har kunnet komme til et andet Standpunkt end dette, da at udtale det her, for at det ikke skulde synes, at hele Udvalget næver den samme Anstuelse om den Plan, der er kommen fra Commissionen; men jeg fastholder ikke noget Endringsforslag i saa Henseende. Det andet Punkt, jeg skal tillade mig at hvtte et Par Ord om paa Grund af min særlige Stilling til det Sted, hvorfra Forslaget kommer, er Helsingørs Havn. Jeg har seet efter, hvad der i de senere Aar er foregaaet, og det er ganske vist, at Budgettet altid har været rigeligt, men jeg troer, uden at det er Helsingør-Medlems-Standpunktet, der foranlediger mig til at sige det, at kunne sige, at man i Udførelsen af Budgettet har viist sig meget oekonomist, idet det har viist sig, at Udgifterne ikke have naaet den Størrelse, der fra Først af var foreslæaet. Jeg for mit Vedkommende vil derfor heller ikke

have Betænkelighed ved at bevilge den forlangte Sum, idet jeg er overbevist om, at man vil følge den samme Praxis som tidligere, at man under Udførelsen vil vise en saadan Deconomi, at Omkostningerne muligen kunne gaae langt under Forslaget; men iøvrigt maa jeg indrømme, at det ikke staaer for mig som saa paatværgende nødvendigt. Som den høitærede Indenrigsminister allerede har anført, er der en Udgift af 5 à 600 Rd., som afhænger af Veirforholdene, og der er ogsaa en anden Udgift paa 3 à 400 Rd., som jeg anseer for at være meget calculativ; men jeg troer, at Væsen uden at komme i stor Forlegenhed kan taale denne Nedsættelse. Da altsaa alle Udvalgets øvrige Medlemmer ere enige om Nedsættelsen, og da den høitærede Minister heller ikke, efter den Kundskab, han har herom, har fastholdt det oprindelige Forslag, har jeg for det Første ikke troet, at det vilde kunne sættes igjennem her i Thinget, og paa den anden Side troer jeg, at man skal tage sig iagt for, fordi man repræsenterer et enkelt District, at see paa det med Dine, som man maaskee ikke vilde see paa et andet med, men skal søge at faae den samme Anstuelse herom, som man har om andre lignende Forhold, og jeg skal ikke nægte, at havde det været en anden Havn end Helsingørs, som havde viist sig rigelig i Overflaget og sparsommelig i Udførelsen, vilde jeg paa ingen Maade have fastholdt en anden Sum end den, som Udvalgets andre Medlemmer vare enige om, og finder det derfor heller ikke passende at gjøre det paa Grund af min særegne Stilling.

S. Pedersen: Jeg er ikke fuldkommen enig i det Resultat, hvortil Udvalget er kommet ved at stille Forslaget under Nr. 12. Uagtet jeg ikke har noget stort Haab om, at min Mening skulde gaae igjennem, saameget mindre, som jeg hører, at den høitærede Minister er enig med Udvalget, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at jeg ikke troer, at det er en heldig Fremgangsmaade eller rigtigt fra Statens Side, naar man staaer i Begreb med at gjennemføre en saadan Reform som den, at Amterne skulle overtage Hovedlandbeveiene, da inden denne Overgangstid at unddrage Staten de Udgifter, der ere absolut nødvendige til An-